

net fremover ikke skal behandle sådanne klager. Dette vil nærmere fremgå ved fastlæggelsen af nævnets virksomhedsområde i bekendtgørelse.

En ændring af forbrugerbegrebet ved Forbrugerklagenævnet får ikke direkte betydning for de godkendte, private klagenævn. De private klagenævns virksomhedsområde vil blive fastlagt i forbindelse med godkendelse af de enkelte nævn. Det vil således fortsat være muligt at godkende bestemmelser om, at de private nævn kan behandle klager fra erhvervsdrivende eller vedrørende erhvervsmæssige forhold.

Med "varer" er tænkt på køb af løsøre. Udtrykket "arbejds- og tjenesteydelser" skal opfattes bredt og dækker f.eks. håndværksydelser, serviceydelser og transport, samt leje af løsøre.

Det er hensigten, at en række områder i medfør af § 10, stk. 3, vil blive undtaget fra nævnets virksomhedsområde, som f.eks. køb og leje af fast ejendom.

Til § 8

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende regel i § 3, stk. 1, i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet.

For at udelukke at en sag kan behandles to steder, er det nødvendigt at begrænse nævnets virksomhed. Som eksempler på områder, der er omfattet af undtagelsesbestemmelsen i § 8, kan nævnes advokater, dommenavne (registrering) på internettet, lægemidler, patientskader, Rejsegarantifonden og sundhedsvæsenets patientklagenævn.

Til § 9

Bestemmelsen er ny og angiver i *stk. 1*, at Forbrugerstyrelsen, som i dag, fungerer som nævnets sekretariat, dvs. at Forbrugerstyrelsen forbereder sagen, hører sagens parter, forelægger sagen for nævnet, udsender afgørelsen mv., ligesom Forbrugerstyrelsen kan bemyndiges til at træffe afgørelse i visse sager, jf. § 14, stk. 4 og 5.

Stk. 2 angiver Forbrugerstyrelsens opgaver som rådgiver for erhvervslivet og forbrugerne med henblik på at forebygge klagesager samt bistå erhvervslivet i forbindelse med oprettelsen af godkendte, private klage- eller ankenævn. Der henvises endvidere til de almindelige bemærkninger under punkt 2 om lovforslagets indhold.

Til § 10

Bestemmelsen er ny og angiver i *stk. 1*, at økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om nævnets virksomhed.

Ifølge *stk. 2* kan ministeren bestemme, at Forbrugerklagenævnet som i dag også kan behandle klager over offentlige ydelser, der kan sidestilles med ydelser fra private erhvervsvirksomheder, såsom forsynings-tjenester, f.eks. transportområdet, fjernvarme, el, gas og vand.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer i sit indhold til den hidtil gældende § 3, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet. Bestemmelsen er udnyttet ved, at visse områder i bekendtgørelse nr. 871 af 14. oktober 1991 som senest ændret ved bekendtgørelse nr. 153 af 19. marts 1999 er undtaget fra nævnets kompetence.

Det er hensigten, at Forbrugerklagenævnet som udgangspunkt skal behandle klager på de samme områder, som i dag er omfattet af nævnets kompetence. Således er områder som reparation af biler, dele af og tilbehør til biler, både og tilbehør til både, køb og leje af fast ejendom, og visse finansielle sager i dag undtaget fra nævnets virksomhed.

I følge *stk. 4* kan ministeren fastsætte bestemmelser om over- og undergrænser for indgivelse af klager. I dag kan klage indbringes for Forbrugerklagenævnet for varer eller arbejds- og tjenesteydelser for hvilke vederlaget udgør 24.000 kr. eller derunder, dog mindst 500 kr. Klager vedrørende køb af motorkøretøjer kan dog indbringes, når vederlaget udgør 82.000 kr. eller derunder, dog mindst 500 kr.

Bestemmelsen tænkes udnyttet ved, at ministeren fastsætter bestemmelser om undergrænse og overgrænse. For så vidt angår undergrænsen påtænkes dette at ske i form af differentierede undergrænser for indgivelse af klage til Forbrugerklagenævnet. Det er hensigten, at undergrænsen for varer af mere basal karakter som sko og tekstiler fortsat skal være 500 kr., mens grænsen for alle øvrige klager skal være 800 kr., på nær for motorkøretøjer, hvor grænsen sættes til 10.000 kr. For så vidt angår overgrænsen tænkes denne forhøjet til 100.000 kr.

Til § 11

Bestemmelsen svarer til den hidtil gældende regel i § 11 i lovbekendtgørelse nr. 282 af 10. maj 1988 om Forbrugerklagenævnet, og der er ikke tilsigtet nogen ændring i bestemmelsens anvendelse i praksis.

Betegnelsen "Forbrugerklagenævnet" er forbeholdt det i lovens kapitel 3 omhandlede nævn. Økonomi- og erhvervsministeren kan forbyde anvendelsen af betegnelser, der kan forveksles hermed.